

ANEU MAR ENDINS

La purificació del temple

L'Evangeli del tercer diumenge de Quaresma ens presenta una reacció enèrgica de Jesús davant aquells que havien convertit la casa del seu Pare en un mercat. Aquest acte significa la purificació del temple de Jerusalem i és un gest d'autoritat que, segons l'esperança dels profetes i del poble fidel, el Messies havia de dur a terme. A partir d'aquest episodi, l'Evangeli de sant Joan s'eleva a la consideració d'un altre «temple», el veritable temple que és Jesús mateix.

El temple de Jerusalem havia estat profanat diverses vegades per reis impius de Judà o per invasors estrangers. Quan es recuperava la normalitat es procedia a la seva purificació. Però ara es tractava d'una profanació des de l'interior d'Israel, amb un mercadeig que envaïa l'espai reservat a significar i a viure la presència de Déu.

En el marc de la Pasqua, la gran festa religiosa, amb la pelegrinació a Jerusalem per una part dels jueus pietosos, Jesús realitza un signe impressionant, a l'estil dels grans profetes. Amb aquesta acció, carregada de simbolisme, vol portar fins a les darreres conseqüències la denúncia que el temple, la casa del seu Pare, la casa d'oració, hagi estat convertit en un lloc de compra i venda i que la dimensió religiosa del temple, on s'ha d'adorar Déu, hagi quedat desvirtuada.

Els jueus intervenen demanant signes que justifiquin la seva manera de procedir i Jesús els respon d'una manera enigmàtica al·ludint a la seva mort i resurrecció: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Ell parlava del temple del seu cos i es referia a la resurrecció al tercer dia de la seva mort, i així ho entengueren els seus deixebles després dels esdeveniments pasquals. La seva mort i la seva resurrecció són el signe que legitima la seva actuació. Tot el passatge s'orienta a aquesta manifestació de Crist en el seu misteri salvador. Crist, el nou temple, dóna pas a una nova Aliança i un culte nou «en esperit i en veritat».

El nou temple espiritual es construeix sobre Crist, mort i resuscitat, que és el fonament de la nova Aliança. Per ell i units a ell, els cristians també som pedres vives que formem part de la construcció d'un edifici espiritual per a oferir a Déu sacrificis espirituals agradables al Pare que ell accepta per mitjà de Jesucrist i en l'Esperit Sant. Cadascú dels creients que viu en comunió amb ell es converteix en una pedra viva d'aquest temple que fa present enmig del món la força salvadora de Déu, ofereix un culte al Pare en esperit i en veritat i és un signe de l'amor salvador de Déu en Crist i en l'Esperit Sant per a la humanitat sencera.

Per assolir la fidelitat a aquesta vocació estem cridats a purificar-nos sempre de nou dels nostres pecats, acollint-nos a la misericòrdia de Déu i a la seva gràcia salvadora. També estem cridats a purificar l'Església que, tot i ser santa pels dons que Jesucrist li ha merescut i li ha confiat, també necessita ser netejada del pecat que hi ha en ella perquè està formada per homes inclinats al mal i, sovint, pecadors. Per aquesta raó el Papa ens recorda, aquesta Quaresma, la importància d'acudir al sagrament del perdó de Déu, a la confessió que ens purifica del pecat i ens reconcilia amb Déu, amb l'Església i amb els germans i germanes en la fe.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Mons. Saiz Meneses rep el premi a l'acció social de la FECAC

El dissabte dia 18 de febrer la FECAC (Federació d'Entitats Culturals Andalusos a Catalunya) va lliurar els premis que concedeix anualment la Fundació FECAC. Entre els guardonats de l'edició 2011 hi ha Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, que ha rebut el premi a l'acció social en reconeixement a l'acció de l'Església en favor dels necessitats enmig de la crisi econòmica. L'acte es va realitzar al teatre Josep Maria de Segarra de Santa Coloma de Gramenet i pel Sr. Josep Lluís Cleries, conseller de Benestar Social i Família de la Generalitat. Mons. Saiz Meneses va rebre el premi de mans de l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet.

GLOSSA

Una visita important

M'explicava un noi d'uns vint anys que la seva mare, quan ell era infant, l'havia iniciat en una devoció: fer una visita a Jesús a la capella del Santíssim, on es guarda el pa consagrat, l'eucaristia, presència de Jesucrist entre nosaltres. Anar a passar una estona davant el sagrari de l'església parroquial o d'alguna altra església que es trobessin en algun desplaçament o passeig per la ciutat per fer companyia al Senyor durant una estona.

«La mare», em deia el xicot, «m'indicava que em senyés com ella m'havia ensenyat, que el saludés com a un amic, que fes una estona breu de silenci per sentir-lo a prop i que després parlés amb Ell, que fes pregària i que acabés amb el Parenostre. La mare em deia que allò era com anar de visita, però una visita important. Anar a veure Jesús. A vegades hi anava sol o amb algun amic, quan sortíem de l'escola. Més gran, a l'adolescència, vaig deixar de fer-ho. Ara he tornat a anar-hi, a vegades amb la noia amb qui surto, a la parròquia o a l'església d'un poble o a alguna ermita, quan anem d'excursió.»

«Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i, tot donant-lo als deixebles, digué:

Preneu, mengeu-ne: això és el meu cos» (Mt 26,26). El culte a l'Eucaristia, reservada perquè pugui ser venerada pels fidels, és una bona possibilitat per apropar-se a Jesús. La visita al Senyor en el sagrari, anar a trobar Crist, és una devoció antiga i arrelada. L'adoració silenciosa a la presència misteriosa de Jesús entre nosaltres —enmig nostre perquè ens estima— continua significat el reconeixement al seu lliurament a nosaltres per Amor.

Acollir Jesús en l'Eucaristia és acollir-lo a Ell mateix. Fer companyia a Jesús en l'Eucaristia és fer-li companyia a Ell mateix. Anar a trobar Jesús en la contemplació, en l'adoració, és un reconeixement de la presència real de l'Amor de Déu entre nosaltres. Una presència dinàmica, que actua en les persones, les transforma, les referma en la missió de fe, de ser testimonis, les enforteix en l'Amor i les impulsa al servei, especialment entre els més necessitats, perquè la visita freqüent fa més natural veure en els altres el rostre de Jesús per tal que esdevingui realitat que «tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40).

Enric Puig Jofra, SJ

Escola de Pregària Vocacional

L'Escola de Pregària per a Joves de la Diòcesi de Terrassa aquest mes tindrà un to vocacional, relacionat amb el Dia del Seminari. Presidida pel bisbe diocesà Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, es farà a la parròquia de Sant Cebrí de Valldoreix el dissabte dia 18 de març a les 9 del vespre.

DIUMENGE III DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1, 22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclat: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'esclat i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la pelegrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 20,1-17)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de Egipto, de la esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí.

No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Fijate en el sábado para santificarlo.

Honra a tu padre y a tu madre: así prolongarás tus días en la tierra que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás testimonio falso contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo; no codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de él.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Jesús expulsa els mercaders del temple.
Pintura del Giotto, Capella Scrovegni, Pàdua (Itàlia)

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero, para los llamados —judíos o griegos—, un Mesías que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.» Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba con ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

COMENTARI

Jesús, el nou temple

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30 ■ **dimarts**: Dn 3, 25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35 ■ **dimecres**: Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19 ■ **dijous**: Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23 ■ **divendres**: Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34 ■ **dissabte**: Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18, 9-14 ■ **diumenge** vinent, IV de Quaresma (lit. hores 4a setm.): 2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21.

L'episodi de l'expulsió dels venedors del temple, en Joan, es troba al començament de l'activitat de Jesús. És un episodi paradigmàtic de l'actuació de Jesús a Jerusalem segons Joan i dona el to del que serà l'enfrontament entre Jesús i «els jueus» en aquest evangeli. Com acostuma a passar en les narracions dels signes de Jesús de Joan, l'interès de la narració no són tant els detalls de l'episodi com el sentit i la significació del gest profètic de Jesús. Això es fa palès en tant que la narració n'ofereix una doble interpretació.

Primer, s'esmenta una coneguda sentència de Jesús sobre la destrucció del temple: «Destruïu aquest temple i jo el

tornaré a aixecar en tres dies» (cf. Mc 14, 58; Mt 26,61; Ac 6,14). La peculiaritat de Joan és que aplica aquesta sentència al mateix Jesús: «Ell es referia al santuari de la seva persona».

D'acord amb aquesta interpretació, el missatge de l'episodi de l'expulsió és que la persona de Jesús substitueix el temple. Aquest ensenyament resulta especialment emfàtic a la fi del segle I, quan apareix Joan i el temple de Jerusalem ja fa anys que ha estat destruït. La persona de Jesús és el nou temple on els cristians adoren Déu en Esperit i en Veritat (cf. Jn 4,23-24).

Però encara hi ha una segona interpretació de l'escena de l'expulsió. L'evange-

li subratlla que la sentència de Jesús sobre el temple només s'entén a la llum de la resurrecció de Jesús, el moment de la fe: «Cregueren en l'esclat i en la paraula que havia dit Jesús». Amb això, Joan aporta una llum molt posterior a l'esdeveniment. És la llum de la Pasqua, que ha estat el marc d'aquesta escena (Jn 2, 13) i de tot l'evangeli (6,4; 11,55; 12,1; 13,1; 19,14; 19,37).

Aquesta llum és la que il·lumina tota l'actuació de Jesús segons Joan. És el punt de mira just per a la lectura de l'evangeli: només des de la Pasqua es pot copsar la veritable dimensió de la vida de Jesús.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

11. Jesús i la purificació del temple

Segons l'evangeli de Joan, quan li pregunten a Jesús quin senyal pot donar que l'autoritzi a expulsar els vedadors de vedells, moltons i coloms i els canvistes del temple, la resposta de Jesús és: «Enderroqueu aquest temple i en tres dies el reedificaré» (Jn 2,19). El seu signe és creu i resurrecció. La creu i la resurrecció el legitimen com aquell que instaura el culte autèntic. Jesús es justifica per la seva passió —el signe de Jonàs, que ell dóna a Israel i al món.

Però la paraula va encara més a fons. Amb raó Joan diu que els deixebles van comprendre la paraula en tota la seva profunditat solament quan en feren memòria després de la resurrecció —fent-ne memòria a la llum de l'Esperit Sant com a comunitat dels deixebles, com a Església.

Amb Jesús arriba un nou culte en un temple no construït per homes. Aquest temple és el seu cos —el Ressuscitat que aplega els pobles i els uneix en el sagrament del seu cos i de la seva sang. Ell mateix és el nou temple de la huma-

nitat. Amb la seva resurrecció comença una manera nova d'adorar Déu, ja no en aquesta o en aquella muntanya, sinó «en esperit i en veritat» (Jn 4,23).

El record dels deixebles ha reconegut Jesús en el just que pateix: el zel per la casa de Déu el duu a la passió, a la creu. Aquest és el gir bàsic que Jesús ha donat al tema del zel. Ha transformat en el zel de la creu el zel que volia servir Déu mitjançant la violència. Així ha establert definitivament el criteri per al zel autèntic —per al zel de l'amor que es dóna. Segons aquest zel s'ha d'orientar el cristià; en això consisteix la veritable resposta a la qüestió sobre el zelotisme de Jesús.

Aquesta interpretació es confirma amb l'episodi amb què Mateu conclou la narració de la purificació del temple. «En el temple se li acostaren paralítics i cecs i els guarí» (21,14). Al mercat dels animals i als negocis amb diners, Jesús hi contraposa la seva bondat guardadora. Aquesta és la veritable purificació del temple.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

Amarga la festa dels sentits?

En la primera nota a peu de pàgina de la primera encíclica de Benet XVI, *Deus caritas est* (2006), se cita un fragment de Friedrich Nietzsche, el mestre de la sospita per definició, de la seva coneguda obra *Més enllà del bé i del mal*. «L'Església, amb els seus preceptes i prohibicions, hauria convertit en amargues les coses més belles de la vida.»

Per comprendre aquesta objecció cal aprofundir en les maneres com s'ha transmès el cristianisme durant segles. La transmissió de la fe que molts han rebut ha estat tan summament negativa, que molts han arribat a la conclusió, expressada per Friedrich Nietzsche, que aquesta opció amarga la vida, els sentits, el goig d'existir.

Si realment entengués la meua vinculació personal amb el Crist com un camí per amargar-me la vida, per créixer en el fastiguejar d'existir, de cap manera em mantindria ferm en aquesta opció, ni la proposaria a les persones que més estimo.

La fe, com a relació interpersonal amb el Crist, no té com a objectiu introduir més amargors a les moltes que ja ens dóna la vida, sinó alliberar-nos-en o bé donar-nos el coratge i l'audàcia per afrontar-les amb dignitat.

L'educació de la fe que molts han rebut ha estat molt negativa. L'obsessió pel pecat ha fet oblidar la bellesa d'un cor pur, obert a l'esperança. S'ha deixat de banda el bo, el bell, el diví que hi ha en la vida. També una moral de prohibicions ha impedit descobrir els horitzons meravellosos que es poden trobar en les pàgines de l'Evangelí.

Moltes persones que conec i estimo han rebut aquesta transmissió d'una presentació hostil de Déu, i aquesta imatge deformada i grotesca ha deixat marca en la seva estructura mental i en la seva vida emocional. Afortunadament, no ha estat el meu cas, perquè el Déu que em varen comunicar només anhelava el meu bé, la meua plenitud, el desplegament dels meus talents. Nietzsche diu que els cristians seríem més creïbles si fóssim més alegres. Té tota la raó.

Francesc Torralba
(*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

11. ✚ Diumenge III de Quaresma. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavellayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. Dilluns. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. Dimarts. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. vi), monjo i mr.

14. Dimecres. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. Dijous. Santa Madrona (s. ii), vg. i màrtir de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. Divendres. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. iv), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. Dissabte. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

La espiritualidad del Arca

La espiritualidad del Arca consiste en descender en la escalera de la promoción humana para estar con los débiles y los pobres, para formar una familia y una comunidad con ellos, para servirles. No consiste sólo en hacer cosas para ellos, sino en hacerse amigo de ellos, en vivir sencillamente con ellos.

La espiritualidad del Arca se especifica de una manera clara en estas palabras de Jesús. «Cuando des una comida o una cena, no llames a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a tus vecinos ricos; no sea que ellos te inviten a su vez y tengas ya tu recompensa. Cuando des un banquete, llama a los pobres, a los lisiados, a los cojos, a los ciegos; y serás dichoso, porque no te pueden corresponder, pues se te recompensará en la resurrección de los justos» (Lc 14,12-14).

En la visión bíblica, comer juntos significa hacerse amigos, entrar en alianza, quedar vinculados como hermanos y hermanas.

En El Arca, la misión esencial de los asistentes no es hacer cosas para las personas con discapacidades, sino más bien hacerse amigos suyos, hermanas y hermanos suyos.

Estamos unidos en una alianza de amor; somos miembros de la misma familia. Esto no excluye, claro está, que hagamos cosas para ellos, ni que sepamos cómo dialogar verbalmente con quienes son capaces de recibir y apreciar semejante comunicación. Lo que quiere decir es que lo específico en El Arca es la alianza de amor que nos une a todos.

Amar a una persona no consiste primeramente en hacer algo por ella, sino en ayudarle a descubrir su belleza, su unicidad, la luz oculta en ella, el sentido de su vida.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*. Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

ANTONI BABRA

Ètica i tecnologia

La Facultat de Teologia de Catalunya (FTC), per mitjà del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE) del Departament de Teologia Moral, en col·laboració amb l'Institut de Tecnoètica de Barcelona (La Salle - URL), va organitzar els dies 13 i 14 de febrer una nova edició de les Jornades d'Ètica i Món Contemporani, enguany entorn de «La qüestió ètica en l'era de la tecnologia». L'objectiu de les sessions, com apunta el Dr. Antoni Babra, professor de Moral Social i director del SEDASE, va ser «contribuir a l'anàlisi ètica de l'activitat tecnològica, en el marc de la Doctrina Social de l'Església».

Per què van triar aquest tema?

Benet XVI, a l'encíclica *Caritas in veritate*, n. 70, parla de «la necessitat urgent d'una formació per a un ús ètic i responsable de la tècnica». D'acord amb aquesta línia, vàrem triar aquest tema perquè creiem que des d'una perspectiva deontològica ha de romandre el principi ètic, que sosté «que tot el que és tècnicament possible no sempre és moralment acceptable».

Què pretenien assolir?

Un equilibri entre la societat tecnològica i els desafiaments ètics, a fi que l'ús de la tecnologia no sigui només l'eficàcia, sinó que estigui al servei del progrés del món d'una manera èticament responsable amb les exigències de la justícia social, la sostenibilitat i el desenvolupament integral de l'home i dels pobles, sense subordinar la cosa espiritual a la cosa material.

I ho van aconseguir?

Sí, perquè ens ha permès constatar que Barcelona és una ciutat seduïda per la tecnociència, on les noves generacions de joves doctorats en aquest àmbit haurien de tenir major accés a empreses del sector. Fruit del debat, apareix el repte dels indefugibles requeriments d'una ètica humanística que reclama aprofundir en criteris de responsabilitat humana.

Oscar Bardaji i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 10, a les 11 h. Presideix la Jornada de Formació al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Aquest diumenge dia 11, a les 17 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia al Santuari de Montserrat en la Romeria de Sabadell.

Dimarts dia 13. Presideix la presentació als Mitjans de Comunicació Social de la Campanya del Dia del Seminari, a Madrid.

Dijous dia 15, a les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Dissabte dia 17, a les 21 h. Presideix l'Escola de Pregària Vocacional a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

Diumenge dia 18, a les 10.30 h. Celebra la Missa als estudis de Televisió Espanyola amb motiu del Dia del Seminari.

▶ VISITA PASTORAL

Diumenge dia 11, a les 11 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Dilluns dia 12, al matí. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Pere.

Dimecres dia 14. Visita Pastoral a les parròquies de Sant Llorenç i de Sant Pere.

Diumenge dia 18, a les 10 h. Missa a la capella de Can Parellada (Les Fonts de Terrassa).

A les 12 h. Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Les Fonts de Terrassa.

Diumenge dia 18, a les 12 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Josep (Can Palet) de Terrassa.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe auxiliar celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Valentí. El dia 12 de febrer, a les 11 del matí, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la Missa Estacional en l'inici de

la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa, que aquell diumenge celebrava la festa patronal (traslladada del dia 14). Va ser rebut per Mn. Fidel Catalán, administrador parroquial que va concelebrar amb el Sr. Bisbe. La Schola Cantorum de Terrassa va participar a la celebració amb el cant. Entre el poble fidel hi havia els infants de la catequesi.

Mons. Salvador Cristau presideix la presentació d'un llibre sobre el pare Xiberta. El dia 10 de febrer a les 19 h, a la sala Mont Carmel dels Pares Carmelites de Terrassa, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, en representació de Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, presidí la presentació del llibre del Dr. Josep Maria Manresa, *La eclesiologia del P. B. Xiberta (1897-1967). El «Redescubrimient» de la Iglesia como «La Obra de Cristo»*. Es tracta de la tesi doctoral presentada a la Universitat Gregoriana de Roma per Mn. Josep M. Manresa. A més del Sr. Bisbe, intervingueren el P. Fernando Millán Romeral, O. Carm, prior general dels Carmelites, Mn. Salvador Pié i Ninot, director de la tesi, i el P. Giovanni Grosso, O. Carm, director de les *Edizioni Carmelitane*. El P. Bartomeu Xiberta, O. Carm., teòleg i pèrit en el Concili Vaticà II, va residir i morir a la ciutat de Terrassa.

Celebració diocesana del segon centenari del P. Palau. El diumenge dia 19 de febrer va tenir lloc a la parròquia de Sant Pere de Terrassa l'acte de cloenda del segon centenari del naixement del beat Francesc Palau i Quer, fundador de les Carmelites Missioneres que des de l'any 1889 són a Terrassa. Presidí la celebració de l'Eucaristia Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller. Concelebraren entre d'altres, Mn. Antoni Deulofeu, rector de la parròquia i el P. Agustí Borrell, provincial dels carmelites Descalços. Hi assistiren les carmelites missioneres de la comunitat de Terrassa que regenten el col·le-

gi Santa Teresa de Jesús i un bon grup internacional de religioses de la congregació que seguien un curs d'aprofundiment sobre el fundador. També hi participaren membres de la comunitat educativa del col·legi i la feligresia de la parròquia.

▶ AGENDA

Conferències quaresmals a la Catedral. *Preparant l'Any de la Fe: redescobrir el camí de la fe.*

Dimecres dia 14 de març, a 2/4 de 9 del vespre. *Intensificar la reflexió sobre la Fe*, a càrrec de Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar.

Dimecres dia 21 de març, a 2/4 de 9 del vespre. *La renovació sempre necessària a l'Església*, a càrrec de Mn. Jaume Traserra Cunillera, bisbe emèrit de Solsona.

Dimecres dia 28 de març, a 2/4 de 9 del vespre. *Una autèntica i renovada conversió al Senyor*, a càrrec de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

Conferència. *Una altra imatge de Déu. Un Déu viu i vital*, a càrrec de Jaume Patuel, psicopedagog i professor de la Fundació Vidal i Barraquer. Dissabte dia 17 de març a les 17.30 h a la Sala Capitular de la Catedral. Organitza el Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa.

▶ BREU

Documents d'Església arriba al número 1.000. La revista *Documents d'Església*, fundada l'any 1966, tot just acabat el Concili Vaticà II, per a oferir els principals textos eclesials en català, ha arribat al número mil. Amb aquest motiu ha publicat un número doble amb el text català de les al·locucions del papa Benet XVI sobre la pregària. L'edició de la revista *Documents d'Església* és de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat i el seu director és el P. Bernabé Dalmau.

REMAD MAR ADENTRO

La purificación del templo

El Evangelio del tercer domingo de Cuaresma nos presenta una reacción enérgica de Jesús frente a los que habían convertido en un mercado la casa de su Padre. Este acto significa la purificación del templo de Jerusalén y es un gesto de autoridad que, según la esperanza de los profetas y del pueblo fiel, tenía que realizar el Mesías. A partir de este episodio, el Evangelio de san Juan se eleva a la consideración de otro «templo», el templo verdadero que es el mismo Jesús.

El templo de Jerusalén había sido profanado no pocas veces por reyes impíos de Judá o por invasores extranjeros. Cuando se recuperaba la normalidad, se procedía a su purificación. Pero ahora se trataba de una profanación desde el interior de Israel, con un mercadeo que invadía el espacio reservado a significar y vivir la presencia de Dios.

En el marco de la Pascua, la gran fiesta religiosa que incluía la peregrinación a Jerusalén por parte de los judíos piadosos, Jesús realiza un signo impresionante, al estilo de los grandes profetas. Con esta acción cargada de simbolismo, quiere llevar a sus últimas consecuencias la denuncia de que el templo, la casa de su Padre, casa de oración, haya

sido convertido en lugar de recompra y venta, y que el carácter religioso del templo, donde se ha de adorar a Dios, haya quedado desvirtuado.

Los judíos intervienen pidiendo signos que justifiquen su proceder, y Jesús les responde de manera enigmática aludiendo a su muerte y resurrección: «Destruid este templo y en tres días lo levantaré». Él hablaba del templo de su cuerpo y se refería a la resurrección al tercer día de su muerte, como lo entendieron sus discípulos después de los acontecimientos pascales. Su muerte y su resurrección son el signo que legitima su actuación. Todo el pasaje se orienta a esta manifestación de Cristo en su misterio salvador. Cristo, nuevo templo, da paso a una nueva Alianza y a un nuevo culto «en espíritu y en verdad».

El nuevo templo espiritual se construye sobre Cristo, muerto y resucitado, que es el fundamento de la nueva Alianza. Por medio de él y unidos a él, también los cristianos somos piedras vivas que formamos parte de la construcción de un edificio espiritual para ofrecer a Dios sacrificios espirituales, agradables al Padre y aceptados por él por medio de Jesucristo y en el Espíritu Santo. Cada uno de los

creyentes que vive en comunión con él, se convierte en una piedra viva de ese templo que hace presente en medio del mundo la fuerza salvadora de Dios, que ofrece un culto al Padre en espíritu y en verdad y que es un signo del amor salvador de Dios en Cristo y en el Espíritu Santo para la humanidad entera.

Para lograr ser fieles a esta vocación, estamos llamados a purificarnos siempre nuevamente de nuestros pecados, acogiéndonos a la misericordia de Dios y a su gracia salvadora.

Y también estamos llamados a purificar la Iglesia, que aunque es santa por los dones que le ha merecido y le ha confiado Jesucristo, necesita también ser limpiada del pecado que hay en ella porque está formada por hombres inclinados al mal y, a menudo pecadores. Por esta razón, el Papa nos recuerda, en esta Cuaresma, la importancia de acudir al sacramento del perdón de Dios, a la confesión, que nos purifica del pecado y nos reconcilia con Dios, con la Iglesia y con los hermanos y hermanas en la fe.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa